

चिगणः, पुं. (चयाणं धर्मार्थकामानां गमो वर्णः ।) चिरगः । धर्मार्थकामाः । इत्यमर्टोकार्यो तौलकर्षः । (यथा, किरातासुन्दीये । १।११।

“गुणावुरागादिव सख्यमीयिवा-
त्त वाचतेऽस्य चिगणः परस्परम् ॥”

चिरगः, पुं, (चयोगत्ता यत्र ।) देशविशेषः । लाहोरास्तदेशेकभागः । तत्पर्यायः । जाल-
वरः २ । इति हेमवनः । ४ । २४ ॥ (देशो-
र्थं कूर्मविभागे उत्तरस्यासुक्तः । यथा, इहत्-
वंहितायस्मि । ४ । २५ ।

“उत्तरतः कैलासः” इत्यपक्रम्य,—

“चिरगत्तुरगाननाम्बसुखाः” ।

इत्युक्तवान् ।)

तदेशस्ये पुं भूत्वि । (यथा, महाभारते । २ ।
२७ । १८ ।

“तत्त्विगत्ताः कौन्तेयं दात्वाः कोकनदास्तथा ।
चत्वित्या वहवो राजमुपार्वत्तन्त सर्वशः ।”)
र्गीष्मात्तात्तम् । इति भेदिनी । ते, ११३ ।

चिरगत्तकः, पुं, (चिरगत्तं एव । स्वर्णं करु ।)
चिरगत्तेऽप्तः । इति चिकाङ्गशेषः ।

चिरगत्तां, स्त्री, (चयोगत्ता यस्माः ।) मुरुंशिका ।
(चयो वहवो गत्ता इव योनिहाराण्य यस्माः ।)
कासुकाङ्गना । इति भेदिनी । ते, ११३ ।

चिरगत्तिकः, पुं, (चयोगत्ताः सत्ति यत्र । चिरगत्तं
+ वहुलवदनात् ठन् ।) चिरगत्तेऽप्तः । इति
भूरिप्रयोगः ।

चिरगत्तं, स्त्री, (चयाणां सत्तरजस्तमानां गुणानां
समाहारः ।) सत्तरजस्तमानि । इति श्रीभाग-
वतम् । (प्रधानः । यथा, भागवते । ४।२।४८ ।
“यः परं रहस्यात् साचात्तिरिगुणाच्चैवर्चंचितात् ।”
“रहस्यात् चिरगत्तात् प्रधानात् चैव-
संचितात् पुरवाच परम् ॥” इति तदौकार्यां
स्वामी ।) चयाणां पूरणे गुणवयुक्ते च च ।
(यथा, मतुः । १ । १५ ।

“महान्तमेव चात्मानं सर्वाणि चिरगत्तानि च ।
विद्यार्थी यद्दीतिं शृणुः पर्येक्षियायि च ।”
चयो गुणा आठतयो यस्य । चिरगत्तिः ।
यथा, रस्तः । २ । २५ ।

“सप्त चतुर्थुक्तिगुणानि तस्य
दिनानि दीनोद्दरणोचितस्य ॥”

चिरगत्ता, स्त्री, (चयो गुणा यस्माः ।) इहाँ ।
यथा, देवीपुराणे । ४ । अथाये ।

“पदेत्तिभिर्वैलिर्वहो रागादिचिपदाय च ।
उत्पत्तिस्थितिनांशुष्टु राजादिचिरगत्ता मता ।”
(नथाच देवीभागवते । १२ । ६ । ६५ ।

“चिरगत्ता चिपदा तत्त्वैसुलस्ती तरवात्तरः ।”
स्वानामस्त्रातो वौजमेदः । इति तत्त्वात्तरः ।

चिरगत्तन्त, चि, (चिरगत्तं कर्गं तत्तम् । चिरगत्त-
+ कर्तम् । “संख्यार्थं गुणानानायाः” । ५ ।
४।५८ । इति डाच् ।) वारचयहाटचेत्तम् ।
इत्यमरः । २ । ६ । ६ ।

चिरटा, स्त्री, (तिसो जटा यस्माः ।) राववी-
विशेषः । यथा,—

“वीता तमिरनार्थाभिर्दृष्टा सन्तचिर्ता तदा ।
राजसी चिरटा दृष्टा प्रवृद्धा वाववमन्वैत् ॥”

इति रामायणे सुन्दरकाण्डे २७ अथायः ॥*॥
चिर्लक्ष्मयः । यथा, ज्ञानभैरवतन्ते इ पटोले ।

“इहु देवि ! प्रवश्यामि रहस्यं चिरटोत्तमम् ।
पञ्च ब्रह्ममयं देवि ! च्छुतं वरवर्णनि !”

श्रीशैक्षिखरे जातः श्रीफलः श्रीनिकेतनः ।
चिरगत्तिकर्त्तव्याशिवाः यत्रै दृष्टां शक्तिरूपिणी ।

दृष्टम्बुद्धे तु वज्रं स्थात् पञ्च लिंदं प्रिये ! ॥
एकच चिरटापत्रैर्हं वा इरिमस्त्वयेत् ।

कैवल्यं तस्य तेनैव शक्तिपूजा विशेषतः ॥”
अन्यत् विलक्ष्म्ये द्रष्टव्यम् । (भगवती । सा च
गायत्रीस्त्रूपाय । यथा, देवीभागवते । १२।६।७३ ।

“चिरटा तितिरी दृष्टां चिविधा तरणाकृतिः ॥”)
चिरात्कं, स्त्री, (चिरगत्तं जातं सुगत्तिदद्य-
रूपम् । ततः स्वर्णं करु ।) मिलिततुल्य-
त्वगेलापन्नाय । यथा,—

“एलादिचिभिरहिदृष्टं चिरातं चिसुगत्तिकम् ।
चातुर्जातं सनगानु इवं वातकपापहम् ॥”

अपि च ।

“लगेलापत्रके सुख्यैक्षिसुगत्तिचिरातकम् ।
नागकेश्वरसंयुक्तं चातुर्जातकसुचर्ते ॥”

इति राजनिर्धृणः ।

(असु लक्षणपर्याया यथा,—
“लगेलापत्रके सुख्यैक्षिसुगत्तिचिरातकम् ।
तदयं रेचनं रूपं तौद्वयोर्णां सुखगत्तवृत् ।
लबुपितामिहाद्यां कपवातविवापहम् ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वस्वरूपे प्रथमे भागे ।)
चिरणं, स्त्री, (दृष्ट + एवोदरादिलात् चाप्तः ।)
दृष्टम् । इति शब्दरनावली । (यथा, दृष्ट-
शब्दयुतपत्तौ उच्चादृशः । ५ । ८ ।

“रेपेकारसंयुक्तमयुक्तपत्रं शब्दान्तरमस्ति ।
‘उत्तिपत्रित्वापत्रपांशुविहगः स्वैर्यस्तनः

पूजितः ।”

इति वराहः ॥”

चिरणाता, स्त्री, (चिरु स्थानेतु जता । “पूर्वपदात्
वं चायामगः ।” ८ । ४ । ३ । इति राववतम् ।)

घडुः । इति चिकाङ्गशेषः । (यथा, माधे ।
१८ । ६ । १ ।

“खुगुबेरापत्रप्राप्तेराकृत्य गणिका इव ।
कासुका इव नालोकालिकातः सहस्रासुपूर्ण ॥”

चिरगत्य भावः । चिर + तत् ।) चिरात्वच ।
(चिरु स्थानेतु जता, चि । यथा, रामायणे ।

६ । १० । २८ ।

“भिरसुष्टिपरिव्यस्तं चिरातं रक्षरञ्जितम् ।
वाणपातान्तरे रामः पतितं पुरुषवैभवम् ।

श्रयानं लक्ष्मणं दृष्टा निराशो जीवितेभवत् ॥”)
चिरगत्तिकेतः, पुं, (चिरात्वचितो नाचिकेतोपर्य-
वेन । पूर्वपदादिति चत्तम् ।) घुरुचेदक-

देशो यस्मः । तदेदाधायायै । (यथा, मतुः ।
३ । १८५ ।

“चिरगत्तिकेतः पश्चामिदिसुपर्यः वङ्गवित् ॥”
“चिरगत्तिकेतः अधर्युवैभागस्तदृतच तदृ-
योगात् पुरुषोपि चिरगत्तिकेतः ॥” इति तदौ-
कार्यां कुक्षमधुः । नारायणस्य चामविशेषः ।

यथा, महाभारते १२ । ३३ । ४ ।
“पचारे ! चिरगत्तिकेत ! वङ्गविनिधान !”)

चिरत्वं, स्त्री स्त्री, चयाणी तदाणां समाहारः ।
तदत्तव्यम् । इत्यमरः । ३ । ५ । ४१ ।

चिरत्वं, स्त्री, (चयोऽवयवा अस्य । चिर +
“संख्याय अवयवे तव्यप् ।” ५ । २ । ४२ ।

इति तव्यप् ।) चयम् । इति शाकरणम् ।
(यथा, महाभारते । १३ । १११ । १८ ।

“धर्मार्थाच्च कामच चिरत्वं चिरत्वं जीविते फलम् ।
एतत्त्वयमवाप्यमवधमपरिवर्जितम् ॥”

चिप्राकारे, चि । यथा, प्रचदद्याम् । १४६ ।
“चिरत्वीमपि तां सुक्ष्मा परस्परविरोधिनीम् ।
अखण्डं चिदित्तानन्दं महावाचेन लक्ष्यते ॥”)

चिरदः, पुं, (चिरदं चतुर्हृलगोवालेष्टना-
दन्योन्यसमन्वयं अस्यस्येति । अर्थाद्यादिवा-
द्य ।) सप्तासाम्रामः । यथा,—

“यस्यसंयतपद्मं ग्रन्थेन्द्रियसाराधिः ।
ज्ञानवैराग्यरहितस्त्रिदलसुपजीवति ॥”

इति श्रीभागवतम् ।

(चयाणां दण्डानां समाहारः । यतिचिरदः,
स्त्री । यथा, महाभारते । १२ । १२०।१५५ ।

“सप्तास्त्रास्य राज्यस्य चिरदःस्वेव तिष्ठतः ।
अन्योन्यगुणयुक्तस्य कः केन गुणतोऽधिकः ॥”

कायवाङ्गानोदरुचये । यथा, मतुः । १२।११ ।
“चिरदमेतनिक्षिय संवैभूतेतु मानवः ।
कामक्रोधी तु संवैष्य ततः सिद्धिं नियच्छति ॥”

“सत्त्वमात्मा शरीरस्य चयमेतनिरुद्धवत् ।
लोकास्तिष्ठति संयोगात्तच सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥”

इति चरके द्रुतस्याने प्रथमेत्थायै ।)

चिरदौ, [न] पुं, (चिरदमस्यस्येति । इन्दिः ।
चिरदधारियतिः । (यथा, महाभारते । १२
३२० । ८ ।

“तदा जगदिदं हात्प्रस्तावन्त्या मिथिवेच्चरः ।
तत्र तत्र स्त्रो मोहे कथ्यमानस्तिद्विभिः ॥”

कायवाङ्गानोदरुचयः । इति श्रीभागवतम् ।
(यथा, मतुः । १२ । १० ।

“वाग्द्वृत्य मनोदरुः कायदक्षयैव च ।
यस्यैति निरिता उहु चिरदौति स उच्यते ॥”)

यज्ञोपवीतम् । इति लोकप्रसिद्धिः ।

चिरदा, स्त्री, (चौणि चौणि इलानि प्रदाणि
यस्माः ।) गोधापदी जता । इति जटाधरः ।

चिरलिका, स्त्री, (चौणि इलानि यस्माः । कापि
चत इत्यमरः ।) चर्मकडा । इति शब्दचन्दिका ।

चिरदः, पुं, (लतीय योवनाया दशा पश्य ।
विश्वस्त्राव चिरभागवत् लतीयार्थकता । यदा,
तद्यो जस्तस्त्राविनाभाष्याः न तु मत्तुर्वाचामिष